

“Por favor, haga que critique mi próximo libro algún chimpancé o mono, naturalmente nacido o residente en la Alta Austria “

“¿Por qué quieres distanciarte de todos nosotros y nuestra opinión? No escribo para agradaros. Algo debéis aprender...”

“Lo que necesitáis, jóvenes escritores, no es más que la vida misma, nada más que la belleza y depravación de la tierra”

“Escribo porque hay cosas desagradables”

Thomas Bernhard

Biblioteca Comtat de Cerdanya

Blog del club

<http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura>

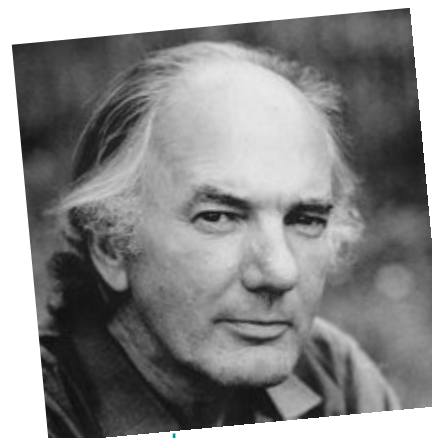
Claustre, 12

17520 Puigcerdà

972880304

www.bibgirona.cat/puigcerda

biblioteca@puigcerda.cat



Club de lectura

30 de maig 20.30 h.

El malaguanyat Thomas Bernhard

Thomas Bernhard. Heerlen (Països Baixos), 9 de febrer de 1931—
Gmunden (Àustria), 12 de febrer de 1989

Poeta, prosista i dramaturg austríac. Considerat un dels més grans autors de literatura alemanya posterior a la Segona Guerra Mundial

Fill natural. La seva infància va tenir grans carències: econòmiques, afectives i de salut i fou un malalt crònic tota la seva vida.

El seu avi, escriptor, va tenir molta influència a la seva vida.

Es va preparar per ser actor i músic però la seva vida va ser sempre la literatura

Fou antinacionalista militant i especialment contrari al nacionalisme austríac

La seva escriptura explota el tema de l'absurd de la vida i dels sentiments, les pressions que porten l'home a la bogeria i la mort com l'essència última de l'existència.

El seu teatre es caracteritza pels seus monòlegs irònics que han creat l'estil anomenat Teatre de la Nova Subjectivitat

Guanyador del Premi Nacional Austríac de Literatura, l'any 1968, el Premi Georg Büchner de l'Acadèmia Alemana el 1970 i el Mediciis el 1988, un any abans de morir

La seva última voluntat fou prohibir qualsevol nova posada en escena de les seves obres i la publicació de la seva obra inèdita a Àustria

Coordinació: Cristina Luna

EL MALAGUANYAT / DER UNTERGEHER

El malaguanyat, publicat a Àustria el 1983, és la història de tres joves pianistes: el genial Glenn Gould, Wertheimer i el propi narrador, "alter ego" del propi autor, melòman i obsessiu guardià de la veritat artística. Quan aquests dos companys de Gould el senten tocar les "Variacions Goldberg" decideixen no tocar mai més el piano perquè saben que mai podran acostar-se a la seva genialitat. Però malgrat tot cap d'ells serà feliç. La tristesa, la insatisfacció i l'autodestrucció marcaran les vides de tots i el seu final serà tràgic.

El malaguanyat ens parla del talent extrem i la infelicitat que suposa no tenir-lo però també de la infelicitat que representa tenir-lo, de les persones solitàries, de l'amistat, de l'aristocràcia i la seva vida regalada, de l'odi de Bernhard a Àustria, del suïcidi, del fàstic de viure i de l'art, la creació i els artistes.

Bernhard construeix un monòleg asfixiant i opressiu al voltant de les virtuts del talent i les seves pitjors conseqüències, això és l'enveja i la frustració de l'artista que sap que no el té i que sap també que el seu art el conduirà al nihilisme, al silenci i finalment a la mort com als propis personatges de la novel·la. *El malaguanyat* té la marca de la casa, de la prosa de Bernhard, fosca, sense cohesió lineal, plena de repeticions, febril, obsessiva i circular.

PRINCIPALS TÍTOLS DE BERNHARD

Transtorno (1979)

Corrección (1983)

El malogrado (1983)

La calera (1984)

El imitador de voces (1984)

Maestros antiguos (1985)

Tala (1988)

Plaza de los Heroes (1988)

Extinción (1992)



QUÈ N'HAN DIT

Creo que en su obra no son importantes los argumentos o las tramas, sino su postura: el punto de vista a través del cual mira y observa y nos dice el mal que hemos hecho para que nuestra prosa se derrumbe con un simple y escolar comentario de texto

Mateo de Paz

Sus personajes y vivencias producen una enorme destemplanza en el lector y, a la vez, un reconocimiento de la fuerte humanidad que manifiestan

Germán Gullón

Los años que Bernhard pasó por este mundo, sólo como un *superviviente*, y gracias al ejercicio de la escritura, quedan ahí expuestos en una obra al alcance de todo aquel que tenga conciencia de que también nosotros pasábamos por aquí, arrojados al mundo y sus eventos.

Julia Manzano

La queja se convierte en arte y filosofía existencialista a la vez. Thomas Bernhard supo armar con ella una obra literaria que, pese a su clara afil-iación local, es universal. Se trata posiblemente de la obra que resumirá, en un futuro no muy lejano, las últimas décadas del siglo XX, que sigue siendo nuestro siglo

Andreas Kurz

Bernhard escribe como si anduviera a tientas por un túnel, pendiente del propio discurso hasta extremos disuasorios para el lector, y su texto obsesivo, de precisiones notariales, endogámico y perturbador, avanza en espiral, regresando siempre a sí mismo

Javier Aparicio

PER SABER-NE MÉS



Casa de Bernhard

- Thomas Bernhard a la wikipedia

https://es.wikipedia.org/wiki/Thomas_Bernhard

- Biografia de Thomas Bernhard

http://www.biografiasyvidas.com/biografia/b/bernhard_thomas.htm

- Visita a la casa de Thomas Bernhard (1984)

<https://www.youtube.com/watch?v=ukfBuZf6R5w>